

andre Lande nærmest have bevirket Ophævelsen af Dvarantaine-foranstaltninger mod Choleraen, ikke passe sig paa vore Forhold. Collegiet anførte nemlig, at Grundene til, at man andre Steder havde havet Dvarantaine-foranstaltningerne mod Choleraen, fornemmelig hidrørte fra Umuligheden af at overholde disse Foranstaltninger i Lande, der vare Landfaste med smittede Steder; men det fremhævede, at Landets naturlige Vægfærdighed som D — der var nemlig Tale om Hollands-Falsters Stift — gjorde det muligt i en ganske anden Grad end paa andre Steder, at overholde Spærringsforanstaltningerne. Skjøndt nu Collegiet i sin sidste Skrivelse til Landstingsudvalget af 19de Januar d. A. har tiltraadt det Forslag, der nu foreligger til Behandling, uden dog at erklære sig over den Modsigelse, der synes at være imellem dets Skrivelse af 4de September 1850 og 3die April 1851, hvortil det heller ikke udtrykkeligt har været opfordret, saa troer jeg dog at have havt fuld Føie til at udtale, at Collegiet ikke forekommer mig at have den Klarhed og Fasthed i sine Anskuelser om denne Sag, at dets Raad med Hensyn til Choleraen kan fortjene den Bægt og Paaagtning af det høitærede Landsting, som det Raad og den Erklæring, Collegiet har givet med Hensyn til den gule Feber. Paa dette Punkt maa jeg lægge særdeles Bægt ihj; naar den lovgivende Magt, naar Regjeringen rådfører sig med sagkyndige Mænd, og disse give Raad, der synes at være modstridende, kan man naturligviis ikke lægge samme Bægt paa disse Raad, som man maatte gjøre, dersom de vare consequente og overeensstemmende de forskjellige Gange, Vedkommende havde udtalt sig. Denne Sag er af stor Vigtighed; den angaaer maaffee Lustnders Liv og Vælfærd, og, naar man noie glennemlæser Sundhedscollegiets Skrivelse, vil man ogsaa see, at Collegiet ikke har været uden nogen Uro ved at yttre sig, idet det i de Skrivelser, hvori det udtaler sig for at have Dvarantaine-foranstaltningerne mod Cholera, lægger særdeles Bægt paa omfattende hygieiniske Foranstaltninger heri Landet; men det nævner ikke disse Foranstaltninger, udtaler ikke selv, hvilke det nærmest har for Die, og jeg tvivler paa, at Regjeringen selv har gjort

sig Rede for, hvad der i saa Henseende vil være at foretage; men jeg tør maaffee haabe, at den høitærede Finanzminister i saa Henseende vil udtale sig og navnlig meddele Tinget, om Regjeringen har paatænkt slige Foranstaltninger, hvilke de ere, og naar de kunne ventes gjennemførte. I selve Lægestanden er der upaatviselig heller ikke den Enighed, man skulde troe, efterat Sundhedscollegiet har udtalt sig. Den ærede 1ste Landstingsmand for 9de Kreds (Dahl) har tilskillet Udvalget et Exemplar af den Berlingske Tidendes Nr. 275 for forrige Aar — det er ikke Nr. 252, som af en Feiltagelse er anført i Betænkningen — hvori en Deel Læger have udtalt Anskuelser, der ere afvigende fra Sundhedscollegiets, navnlig med Hensyn til Cholerasmittens Udbredelsesmaade; men jeg maa her strax udtale, at, da disse Læger ere anonyme, da Tinget ikke kender dem, kan det naturligviis ikke — hvad jeg ogsaa har udtalt som min Overbeviisning under en anden Sags Behandling — tillægge deres Mening nogen særdeles Bægt. Det skulde være mig overordentlig hjært, om den ærede Landstingsmand, der har tilskillet Udvalget disse Uttringer fra nogle Læger, var bemyndiget til at nævne disse Mænd, og jeg skjønner sandelig ikke, hvad der kan afholde nogen Læge fra, i en Sag af den Vigtighed offentlig at fremtræde paa en Tid, hvor hans Uttringer og Meninger kunne have nogen Indflydelse paa Sagen.

Betrægtes nu Sagen fra det andet af mig nævnte Synspunkt med Hensyn til Danmarks Forhold og Forpligtelser til andre søfarende Nationer, har jeg i saa Henseende i Betænkningen udtalt mine Anskuelser dog med den Tilbageholdenhed og Barsomhed, som det forekom mig, jeg skulde Sagen og Regjeringen. Det forekommer mig aldeles klart, at Danmarks Velggenhed og Høihed over Sundet og Belterne paalægger det særlige Forpligtelser med Hensyn til Østersøes-Dvarantainen. Alle til Østersøen bestemte Skibe maae nemlig, som bekendt, berøre det danske Territorium, enten i Helsingør, Ryborg eller Fredericia, og selv de østersøiske Magter, der selv have ordnet deres Dvarantainevæsen — hvilket navnlig er Tilfældet med Preussen — lægge dog Bægt